

Протокол

№

гр. София, 17.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Теодора Милева
Мария Ботева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора
Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4281** по описа за **2026** година
докладвано от , и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 13:38 часа се явиха:

КАСАТОРЪТ А. Г. В. - редовно призован, не се явява, представлява се от адвокат Х. Д. Д., с
пълномощно от първа инстанция .

ОТВЕТНИКЪТ Й. М. К. - ст.полицай при 09 РУ СДВР - редовно призован, се явява лично.

СГП - редовно призована, представлява се от прокурор Д..

Страните и прокурорът - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА касационната жалба от А. Г. В., срещу решение № 106/12.01.2026 г. на СРС
постановено по НАХД № 12935/2025 г.

ДОКЛАДВА, че със жалбата е представено писмено доказателство, не се правят доказателствени
искания.

Адвокат Д.: Поддържам касационната жалба. Нямам доказателствени искания. Няма да соча нови

доказателства.

Ст.полицай К.: Оспорвам касационната жалба. Нямам доказателствени искания.

Прокурорът: Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА писмени доказателства представени към касационната жалба на касатора.

С оглед процесуалното поведение на страните и изразеното становище, Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна, като

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

Адвокат Д.: Поддържам обстойната аргументация, изложена в първоначалната жалба, в бележките пред Районния съд, както и поддържам детайлната аргументация в касационната жалба. Поставям акцент и насочвам вниманието на почитаемия касационен състав към следното: Първоинстанционният съд без убедителни и ясни мотиви остави без уважение множество наши относими доказателствени искания. Съдебният състав на районния съд по същество а priori е приел наличие на конкретна фактическа обстановка, която за съда не се нуждаела от изясняване, макар да е дължал установяване на действителните факти по делото - включително дали въобще именно жалбоподателят е управлявал процесния автомобил, дали хронологичният хаос (омаловажен от съда) не се задълбочава и от отразеното в други документи, които съдът отказва да изиска и приобщи, дали жалбоподателят е предоставял кръвна проба и урина, респективно резултат от изследването на такива от надлежно назначени експерти и множество други съществени обстоятелства. На следващо място, ЕСПЧ трайно приема, при липсата на конкретна фактическа обстановка в заповедта за задържане на необходимостта от задържането, задържането се явява несъвместимо с принципа за защита на лицата от произвол. Районният съд намирал, че наличните данни, забележете, "макар и в минимална степен, удовлетворяват стандарта заложен в решение на ЕСПЧ по делото П. и П. срещу Б., и възприет в съдебната практика". Аз бих казал, че наличните данни в заповедта за задържане (включително недопустимата аббревиатура в конкретната графа) са доста под ръба на минималната степен, удовлетворяваща този стандарт. Неубедителни са съжденията на районния съд и във връзка с оплакването, че процесната принудителна административна мярка е наложена в противоречие на целта на закона и принципа на съразмерност, регламентиран в чл. 6 от АПК, който задължава административният орган да упражнява правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като с издадения акт не се допуска засягане на правата и законните интереси на гражданите в по-голяма степен от най-необходимото за постигане на законната цел. Нито един от изложените доводи от съда по този пункт не обосновава нуждата от задържане. В принципен план хипотетично дори и да са налице данни, които дават основание да се предположи, че задържаното лице може да е съпричастно към определено престъпление, предприетата спрямо него мярка трябва е обоснована и съразмерна с целта на закона. Неслучайно в първоначалната жалба е визирана доста

разумната позиция на един предходен министър на вътрешните работи Д. М., а именно, че същият ясно е заявил, че е против задържането на шофьори, които се съгласят или поискат кръвна проба за наркотици. Също така неслучайно в касационната жалба се посочва, че ако се следва логиката в съжденията на първоинстанционния състав, изложени в обжалваното решение, то тази логика води до абсурдния резултат по всяко производство, по което се обжалва такъв вид принудителна административна мярка съдебните състави никога да не отменят заповедите за задържания на лица. Известно е обаче, че други съдебни състави често отменят такъв вид принудителна административна мярка - задържане за срок до 24 часа по чл. 72 от ЗМВР. Така например бивш премиер и близко до него лице, изпълняващо функциите на пиар бяха задържани, но впоследствие съдът отмени заповедите им за задържане. Припомням думите на покойния доцент К. Т. от книгата му "Как се решава частноправен казус", а именно: "Без аргументация правото престава да е изкуство, нито може да е добро и справедливо. Тогава то се изражда в буквоядство и в него се настанява произволът." Съвсем отделен е въпросът, че дълбокото ми убеждение е, че от мотивите на обжалвания акт и от цялостното поведение на председателстващия първоинстанционния съдебен състав може да се заключи, че делото не е разгледано от безпристрастен съдебен състав. В Решение №158 от 19 юни 2015 година на Върховният касационен съд на Република Б., Второ наказателно отделение по касационно дело №402 по описа за 2015 година (по-известно като делото на Ц. Ц. по обвинение за неизпълнение на служебни задължения с цел осуетяване на наказателно преследване срещу три лица) се указва следното: "В обобщение ВКС намира, че съдебното решение, чрез използваните изрази, внушения и предположения, както и поради изтъкнатите по-горе процесуални нарушения въз връзка със събирането и оценката на оправдателни доказателства очертава легитимно и обективно оправдано съмнение, че е постановено от съд, който не е бил безпристрастен в противоречие с изискването по чл. 6, ал.1 от КЗПЧОС. Внимателният прочит на съжденията на съда, изложени в обжалвания съдебен акт, както и недопустимите догадки относно причините за наличния хронологичния хаос обуславя извод, че тези съждения и недопустими догадки поражда легитимно и обективно оправдано съмнение, че атакуваното решение е постановена от съд, който не е бил безпристрастен в противоречие с изискването по чл. 6, ал.1 от КЗПЧОС. С оглед цялостната ни аргументация Ви моля да отмените атакуваното съдебно решение и да върнете делото за ново разглеждане; или алтернативно - да отмените същото решение, респективно да отмените атакуваната Заповед за задържане на лице, както и да присъдите в полза на доверителя ми, направените от същия деловодни разноски и разноски за адвокатско възнаграждение.

Ст.полицай К.: Моля да оставите касационната жалба без уважение като неоснователна. Има основание за издаването на заповед за задържане, трябва да се спазват законите на Р.Б..

Прокурорът: касационната жалба, която е неоснователна. Решението на СРС е правилно и законосъобразно, да се потвърди.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ, СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ, В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:41 часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

CEKPETAP: